بدون عنوان

شماره پرسش: ۳۵۰۳۵

تاریخ ارسال پرسش: ۱۴۰۲/۲/۱۸ ۱۵:۰۷:۴۶

متن پرسش

سلام و نور خدمت شما استاد عزیز و گرامی: برایتان از خداوند بهترین درجات و برکات الهی را خواستارم، ان شاءالله خداوند به بهترین شکل ممکن عالمی را که در آن حضور یافته اید و بسترش را برای ما فراهم نمودید تا نسیمی از عالم بهشت ما را نوازش دهد و همراه آن شویم را جبران نماید.
عرضی داشتم پیرو صوتی که در کانال مطالب ویژه قرار داده شد https://eitaa.com/matalebevijeh/۱۳۶۶۱ طبق فرمایشات شما تا آنجا که فهم و درک بنده از آن بوده، در مواجهه با این صوت دغدغه ای برایم ایجاد شد. شاید بهتر بود نگاهی جامع تر به این روایت داشت، و بهتر بود در مرحله اول یقه خودمان را می‌گرفتیم، منظورم قشر ما مذهبی هاست. تا کی انگشت تقصیر به سمت دختر بی حجاب باشد و یا مسئول مربوطه! پس خودمان کجای این قصه قرار گرفته ایم؟ این دست از روایت ها که بیشتر انگشت تقصیر به سمت دیگریست، جان آدمی را به درد می‌آورد. نتایجش را هم که دیده ایم و چشیده ایم، دیوار کشی ها و جدا کردن خودمان از دیگری و عملکرد های نادرست دیگر. چرا تنها به این فکر کنم که آن دختر شل حجاب، فردا روز قیامت پاسخگوی خون آن شهید قرار خواهد گرفت و خودم را در ارتکاب آن گناه اگر سهم بیشتر نداشته باشم، قطعا کمتر نخواهم داشت، موثر نمی‌بینم، کاش قشر ما مذهبی ها بیشتر به نقاط ضعف و کوتاهی هایمان توجه و تامل داشتیم و به خود می‌پرداختیم. چرا وقتی موضوع حجاب می‌شود با اقدامی نادرست و بدون فکر، در وقتِ نامناسب وارد میدان می‌شویم و دیوار کشی می‌کنیم و خودمان را از آنها جدا؟ و حس غرور افتخار هم می‌کنیم و دم از ولایی بودن و جاری کردن حکم خدا و آقا می‌زنیم و تصور می‌کنیم بهترین کار عالم توسط ما صورت گرفته است. آیا همین دیگری را از خود ندانستن، سبب چنین دسته از اتفاقات و ناهنجاری ها نشده؟ پس، فردا روز قیامت من هم در قبالِ این خونِ ریخته شده جوابگو خواهم بود. اصلا مگر آن دختر، جدایِ از من است؟! اصلا مگر من و تویی در این میان است؟ مگر حضور و حیات بشرِ امروز توجه داشتن به دیگری که جدای از خودش نیست، نمی‌باشد؟ پس چرا به دنبال اصلاح دیگری هستم وقتی آداب جمع شدن را نمی‌دانم و خود را از هر نقصی مبرا می‌دانم؟!

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر می‌آید آن آقای محترم نخواسته‌اند خود را و ما را تبرئه کنند، بحثِ ایشان در این رابطه بود که بعضی از خانم‌ها زمینه‌هایی را فراهم می کنند که موجب تحریک اوباش

می‌شود و در این راستا درست است که جوانان غیرتی ما تحمل تجاوز به همین دختران را از طریق اوباش بی سر و پا ندارند و خود را برای حفظ آن‌ها به خطر می‌اندازند؛ ولی خانم‌های آن‌چنانی که این‌چنین بی‌پروا در جامعه ظاهر می‌شوند باید متوجه باشند اگر به راحتی با صورتی تحریک‌کننده به میدان می‌آیند و همچنان در امنیت‌اند، ریشه در جانبازی جوانان با غیرتی دارد که تحمل حرکات اوباش را ندارند، وگرنه حتماً خبردار شدید که در متروی پاریس، همان اوباش به راحتی به خانمی که دارای همسر و فرزند بود در مقابل فرزندش به او تجاوز شد و چون غیرتمندی در آن‌جا نبود، آب از آب هم تکان نخورد. موفق باشید